

32003D0564

L 192/23

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.7.2003.

KOMISIJAS LĒMUMS**(2003. gada 28. jūlijs)****par to, kā Padomes Direktīvu 72/166/EEK piemērot attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas kontroli***(izziņots ar dokumenta numuru C(2003) 2626)***(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2003/564/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 72/166/EEK (1972. gada 24. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/232/EEK ⁽²⁾, un jo īpaši tās 2. panta 2. punktu un 7. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Papildus 1951. gada 2. novembra Vienotajam nolīgumam par zaļo karšu sistēmu attiecības starp dalībvalstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem, kas definētas Direktīvas 72/166/EEK 1. panta 3. punktā (še turpmāk "biroji") un Čehijas, Ungārijas, Norvēģijas, Slovērijas un Šveices nacionālajiem apdrošināšanas birojiem, reglamentēja nolīgumi starp nacionālajiem apdrošināšanas birojiem ("Papildu nolīgumi"). Šie Papildu nolīgumi paredzēja praktiskas metodes, kā atcelt apdrošināšanas kontroles transportlīdzekļiem, kuri parasti atrodas šo valstu teritorijās.

(2) Pēc tam Komisija pieņēma lēmumus, kas saskaņā ar Direktīvu 72/166/EEK pieprasa katrai dalībvalstij atturēties no civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas kontroles transportlīdzekļiem, kas parasti atrodas citas dalībvalsts vai iepriekšminēto trešo valstu teritorijās, uz kurām attiecas Papildu nolīgumi.

(3) Nacionālie apdrošināšanas biroji ir pārskatījuši un unificējuši Papildu nolīgumu tekstus, un aizstājuši tos ar vienotu nolīgumu ("Daudzpusējo garantijas nolīgumu"), kas noslēgts Madridē 1991. gada 15. martā saskaņā ar Direktīvas 72/166/EEK 2. panta 2. punktā noteiktajiem principiem. Šis Daudzpusējais garantijas nolīgums bija iekļauts Komisijas Lēmumā 91/323/EEK ⁽³⁾.

(4) Pēc tam Komisija pieņēma Lēmumus 93/43/EEK ⁽⁴⁾, 97/828/EK ⁽⁵⁾, 99/103/EK ⁽⁶⁾ un 2001/160/EK ⁽⁷⁾, kas saskaņā ar Direktīvu 72/166/EEK pieprasa katrai dalībvalstij atturēties no civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas kontroles transportlīdzekļiem, kas parasti atrodas citas dalībvalsts vai attiecīgi Islandes, Slovērijas, Horvātijas un Kipras teritorijā.

(5) Nolīgumu starp nacionāliem apdrošināšanas birojiem un Eiropas ekonomikas zonas dalībvalstīm un citām asociētām valstīm noslēdza 2002. gada 30. maijā Retimnā (Krētā) saskaņā ar Direktīvas 72/166/EEK 2. panta 2. punktā noteiktajiem principiem. Šā nolīguma pirmais papildinājums vienā dokumentā iekļauj starp nacionāliem apdrošināšanas birojiem noslēgtā Vienotā nolīguma un Daudzpusējā garantijas nolīguma visus noteikumus (Iekšējais reglaments). Iekšējais reglaments no 2003. gada 1. augusta aizstāj abus nolīgumus.

(6) Tāpēc no 2003. gada 1. augusta jāatceļ Lēmumi 91/323/EEK, 93/43/EEK, 97/828/EK, 99/103/EK un 2001/160/EK,

⁽³⁾ OV L 177, 5.7.1991., 25. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 16, 25.1.1993., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 343, 13.12.1997., 25. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 33, 6.2.1999., 25. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 57, 27.2.2001., 56. lpp.

⁽¹⁾ OV L 103, 2.5.1972., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 129, 19.5.1990., 33. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

3. pants

1. pants

No 2003. gada 1. augusta katra dalībvalsts atturas no civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas kontroles transportlīdzekļiem, kuri parasti atrodas citā dalībvalstī vai Čehijas, Horvātijas, Kipras, Ungārijas, Islandes, Norvēģijas, Slovākijas, Slovēnijas un Šveices teritorijās, uz kurām attiecas šā lēmuma pielikuma papildinājumā pievienotais 2002. gada 30. maija Nolīgums starp Eiropas ekonomikas zonas dalībvalstu un asociēto valstu nacionālajiem apdrošināšanas birojiem.

Dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par pasākumiem, ko tās ir veikušas, lai piemērotu šo lēmumu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

2. pants

No 2003. gada 1. augusta atceļ Lēmumus 91/323/EEK, 93/43/EEK, 97/828/EK, 99/103/EK un 2001/160/EK.

Briselē, 2003. gada 28. jūlijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Frederik BOLKESTEIN

PIELIKUMS

PIELIKUMA PAPILDINĀJUMS

**NOLĪGUMS STARP EIROPAS EKONOMIKAS ZONAS DALĪBVALSTU UN CITU ASOCIĒTO VALSTU
NACIONĀLAJĒM APDROŠINĀŠANAS BIROJIEM**

PREAMBULA

Nemot vērā Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvu 72/166/EEK (pirmo direktīvu par sauszemes transporta apdrošināšanu), kas nosaka, ka dalībvalstu nacionālie apdrošināšanas biroji savā starpā noslēdz nolīgumu, saskaņā ar kuru katrs nacionālais apdrošināšanas birojs atbilstīgi savas valsts tiesību aktiem par obligāto apdrošināšanu garantē atbildības pieprasījumu izmaksas attiecībā uz ceļu satiksmes negadījumiem, ko biroja valsts teritorijā izraisījuši transportlīdzekļi, kuri parasti atrodas citas dalībvalsts teritorijā neatkarīgi no tā, vai šie transportlīdzekļi ir vai nav apdrošināti,

ņemot vērā to, ka minētā direktīva ar nosacījumu, ka transportlīdzekļus, kas parasti atrodas trešā valstī, uzskata par transportlīdzekļiem, kuri parasti atrodas Kopienā, ja visu dalībvalstu nacionālie apdrošināšanas biroji, katrs saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem par obligāto apdrošināšanu, solidāri garantē atbildības pieprasījumu izmaksas savā teritorijā attiecībā uz ceļu satiksmes negadījumiem, kas izraisīti, lietojot šos transportlīdzekļus,

ņemot vērā to, ka, piemērojot šos noteikumus, dalībvalstu un citu valstu nacionālie apdrošināšanas biroji noslēdza vairākus nolīgumus, lai izpildītu minētās direktīvas prasības un ka šie biroji vēlāk nolēma šos nolīgumus aizstāt ar vienotu nolīgumu, pazīstamu kā Daudzpusējo garantijas nolīgumu starp nacionālajiem apdrošināšanas birojiem, ko parakstīja Madridē 1991. gada 15. martā,

ņemot vērā to, ka 2002. gada 30. maija Ģenerālajā asamblejā Retimnā (Krētā) Biroju padome nolēma visus Vienotā nolīguma starp birojiem un Daudzpusējā garantijas nolīguma starp nacionālajiem apdrošināšanas birojiem, kas nosaka attiecības starp birojiem, noteikumus iekļaut atsevišķā dokumentā, kurš pazīstams kā Iekšējais reglaments,

apakšā parakstījušies biroji ir noslēguši šādu nolīgumu.

1. pants

Apakšā parakstījušies biroji apņemas savstarpējo attiecību sakarā pakļauties obligātajiem noteikumiem, kā arī fakultatīviem noteikumiem, kas iekļauti II un III iedaļā Iekšējā reglamentā, ko Biroju padome attiecīgajā gadījumā pieņēma 2002. gada 30. maijā un kura kopija ir pievienota šā nolīguma pielikuma 1. papildinājumā.

2. pants

Apakšā parakstījušies biroji savā un savu biedru vārdā piešķir savstarpējās tiesības citiem parakstītājiem birojiem, lai izlīguma ceļā izmaksātu par jebkuru prasību un piekristu jebkuram tiesas vai ārpustiesas procesam, kas saskaņā ar šo Iekšējo reglamentu visticamāk novestu pie kompensācijas izmaksas par ceļu satiksmes negadījumu.

3. pants

Apņemšanās, kas minēta 1. pantā, stājas spēkā 2003. gada 1. jūlijā, kad ar to aizstāj šā nolīguma parakstītājus saistošos Vienoto nolīgumu starp birojiem un Daudzpusējo garantijas nolīgumu starp nacionālajiem apdrošināšanas birojiem.

4. pants

Šis nolīgums ir noslēgts uz neierobežotu termiņu. Tomēr katrs parakstītājs birojs drīkst nolemt izstāties no šā nolīguma, par šādu lēmumu rakstiski paziņojot Biroju padomes ģenerālsēkretāram, kurš savukārt nekavējoties informē citus parakstītājus birojus un Eiropas Savienības Komisiju. Šāda izstāšanās stājas spēkā pēc 12 kalendāriem mēnešiem no paziņojuma nosūtīšanas dienas. Attiecīgais parakstītājs birojs atbilstīgi šim nolīgumam un tā pielikumiem saglabā atbildību apmierināt visas atmaksājuma prasības attiecībā uz to atbildības pieprasījumu izmaksām, kas rodas pēc ceļu satiksmes negadījumiem līdz minētā termiņa beigām.

5. pants

Šis nolīgums ir noslēgts starp turpmāk minētajiem parakstītājiem birojiem attiecībā uz teritorijām, par kurām katrs no tiem ir atbildīgs, trijos eksemplāros gan angļu, gan franču valodā.

Pa vienam eksemplāram abās valodās iesniedz attiecīgi Biroju padomes sekretariātā, *Comité Européen des Assurances* ģenerālsekretariātā un Eiropas Savienības Komisijā.

Biroju padomes ģenerālsekretārs nodrošina katram parakstītājam birojā šā nolīguma apliecinātas kopijas.

Paraksts Retimnā (Krētā), 2002. gada 30. maijā.

Austrija, *Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs* vārdā *Günter Albrecht, Secretary and Manager*

Beļģija, *Bureau Belge des Assureurs Automobiles* vārdā *Alain Pire, Directeur-Secrétaire Général*

Šveice (un Lihtenšteina), *Swiss National Bureau of Insurance* vārdā *Martin Metzler, President*

Kipra, *Motor Insurers "Bureau"* vārdā *Aristos Pissiris, President and Andreas Charalambides, Manager/Secretary*

Čehija, *Ceská Kancelár Pojistitelu* vārdā *Jakub Hradec, Chief Executive*

Vācija, *Deutsches Büro Grüne Karte e.V.* vārdā *Ulf Lemor, Managing Director*

Dānija (un Farēru salas) *Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring* vārdā *Steen Leth Jeppesen, Managing Director*

Spānija, *Oficina Española de Aseguradores de Automóviles* vārdā *José Ignacio Lillo Cebrián, President*

Francija, *Bureau Central Français* vārdā *Alain Bouchon, President*

Somija, *Liikennevakuutuskeskus* vārdā *Olli Latola, Chairman of the Board* un *Ulla Niku-Koskinen, Managing Director*

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Normandijas salas, Gibraltārs un Menas sala, *Motor Insurers "Bureau"* vārdā *James Read, Chief Executive*

Grieķija, *Motor Insurers "Bureau"* vārdā *Michael Psalidas, Chairman* un *George Tzanis, Secretary-General*

Ungārija, *Hungarian Motor Insurers "Bureau"* vārdā *István Ragályi, Managing Director*

Horvātija, *Hrvatski Ured Za Osiguranje* vārdā *Ante Lui, General Manager*

Itālija (un Sanmarīno Republika, un Vatikāns), *Ufficio Centrale Italiano (UCI)* vārdā *Raffaele Pellino, President*

Īrija, *Motor Insurers "Bureau"* vārdā *Michael Halligan, Chief Executive*

Islande, *Alþjóðlegar Bifreiðatryggingar á Íslandi* vārdā *Sigmar Ármannsson, Managing Director*

Luksemburģa, *Bureau Luxembourgeois des Assureurs* vārdā *Paul Hammelmann, Secretary-General*

Norvēģija, *Trafikkforsikringsforeningen* vārdā *Jan Gunnar Knudsen, Managing Director*

Nīderlande, *Nederlands Bureau der Motorrijtuigverzekeraars* vārdā *Frank Robertson, Chairman*

Portugāle, *Gabinete Português de Carta Verde GPCV* vārdā *Maria José Mesquita, Vice Chairman* un *Antonio Lourenço, Vogel*

Zviedrija, *Trafikförsäkringsföreningen* vārdā *Ulf Blomgren, Managing Director*

Slovākija, *Slovenská kancelária poisťovateľov* vārdā *Imrich Fekete, Chairman* un *Lydia Blaeková, Chief Executive*

Slovēnija, *Slovensko Zavarovalno Zdruenje, GIZ* vārdā *Tjasa Korbar, Head of the Green Card Bureau (Mirko Kalua, Director vārdā)*

1. PAPILDINĀJUMS

BIROJU PADOMES IEKŠĒJAIS REGLAMENTS

Preambula

- (1) Tā kā 1949. gadā ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Iekšzemes transporta komitejas Autotransporta darba grupa nosūtīja dalībvalstīm rekomendāciju ⁽¹⁾, kurā tās uzaicināja pieprasīt apdrošinātājiem segt trešo personu atbildības riskus attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanu, lai noslēgtu nolīgumus par vienotu un praktisku noteikumu izveidošanu, kas ļautu autovadītājiem būt pietiekami apdrošinātiem, iebraucot valstīs, kur apdrošināšana pret šādiem riskiem ir obligāta.
- (2) Tā kā šajā rekomendācijā tika secināts, ka vienota apdrošināšanas dokumenta ieviešana ir labākais veids kā sasniegt minēto mērķi, un izklāstīja starp dažādu valstu apdrošinātājiem noslēdzamo nolīgumu pamatprincipus.
- (3) Tā kā Biroju savstarpējais nolīgums, kura tekstu pieņēma 1951. gada novembrī to valstu apdrošinātāju pārstāvji, kas tajā laikā atbalstīja rekomendāciju, veidoja attiecību pamatu starp apdrošinātājiem.
- (4) Tā kā:
 - a) vispārzināmās zaļo karšu sistēmas mērķis bija atvieglināt starptautisko satiksmi mehāniskiem transportlīdzekļiem, attiecībā uz to lietošanu veicinot trešo personu atbildības risku apdrošināšanu, lai izpildītu apmeklējamās valsts noteiktos kritērijus un lai garantētu kompensācijas ceļu satiksmes negadījumos ievainotām personām, saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem un noteikumiem;
 - b) starptautiskā sauszemes transporta apdrošināšanas karte (zaļā karte), ko ir oficiāli atzinušas to valstu valdības iestādes, kuras ir pieņēmušas Apvienoto Nāciju Rekomendāciju, katrā apmeklējamā valstī ir pierādījums par obligāto civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu attiecībā uz kartē noteikto mehāniskā transportlīdzekļa lietošanu;
 - c) katrā iesaistītā valstī ir izveidots un apstiprināts nacionālais birojs, lai nodrošinātu divkāršu garantiju:
 - savas valsts pārvaldei, ka ārzemju apdrošinātājs pakļausies attiecīgajā valstī spēkā esošiem likumiem un savu iespēju robežās kompensēs cietušo pušu izdevumus,
 - apmeklējamās valsts birojam, ka apdrošinātājs, kurš ir biroja biedrs, apņemas segt transportlīdzekļa īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;
 - d) šā bezpeļņas dubultā pilnvara rada nepieciešamību katram birojam dibināt savu neatkarīgu finanšu struktūru, kas pamatota ar to apdrošinātāju kopēju apņemšanos, kuri ir pilnvaroti veikt civiltiesisko apdrošināšanu attiecībā uz mehāniskiem transportlīdzekļiem, kas darbojas vietējā tirgū, kur ļauj birojam izpildīt pienākumus, ko uzliek nolīgumi ar citiem birojiem.
- (5) Tā kā:
 - a) lai turpinātu atvieglot starptautisko ceļu satiksmi, dažas valstis ir likvidējušas zaļās kartes inspekciju uz savām robežām atbilstīgi nolīgumiem, kas parakstīti starp to attiecīgajiem birojiem un kas galvenokārt pamatota ar transportlīdzekļu reģistrāciju;
 - b) Eiropas Savienības Padome ar 1972. gada 24. aprīļa Direktīvu ⁽²⁾ ieteica dalībvalstu birojiem noslēgt šādu nolīgumu; tad to sauca par Biroju savstarpējo papildu nolīgumu, kuru parakstīja 1972. gada 16. oktobrī;
 - c) sekojoši nolīgumi, kas pamatoti ar tiem pašiem principiem deva iespēju citu valstu birojiem kļūt par biedriem; un šie nolīgumi tika apvienoti vienotā dokumentā, kuru parakstīja 1991. gada 15. martā un nosauca par Daudzpusējo garantijas nolīgumu.
- (6) Tā kā tagad ir vēlams visus noteikumus, kas nosaka attiecības starp birojiem, iekļaut vienā atsevišķā dokumentā, Biroju padome Ģenerālā asamblejā, kas notika 2002. gada 30. maijā Retimnā (Krētā), pieņēma šo Iekšējo reglamentu.

(1) Rekomendācija Nr. 5, kas pieņemta 1949. gada janvārī, aizstāta ar 2. papildinājumu Konsolidētajā rezolūcijā par autotransporta atvieglošanu, kas pieņemta ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Iekšzemes transporta komitejas Autotransporta darba grupā, kuras teksts ir I papildinājumā.

(2) Padomes Direktīva 72/166/EEK (1972. gada 24. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību, kuras teksts ir II papildinājumā.

I IEDAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI (OBLIGĀTIE NOTEIKUMI)

1. pants

Mērķis

Šī iekšējā reglamenta mērķis ir pārvaldīt Nacionālo apdrošināšanas biroju savstarpējās attiecības, tādējādi izpildot Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Iekšzemes transporta komitejas Autotransporta apakškomitejas 1949. gada 25. janvārī pieņemto Rekomendāciju Nr. 5, kas aizstāta ar 2. pielikumu Konsolidētajā rezolūcijā par autotransporta atvieglošanu (RE4), kuru tās pašreizējā versijā pieņēma darba grupa 74. sesijā 1984. gada no 25. līdz 29. jūnijam (še turpmāk "ieteikumi Nr. 5").

2. pants

Definīcijas

Šajā Iekšējā reglamentā šādiem vārdiem un izteikumiem tiek piešķirta šāda un ne citāda nozīme:

- 1) "nacionālais apdrošināšanas birojs" (še turpmāk "birojs") ir profesionāla organizācija, kas ir Biroju padomes biedrs un ir izveidots tā dibināšanas valstī saskaņā ar Rekomendāciju Nr. 5;
- 2) "apdrošinātājs" ir jebkurš uzņēmums, kas ir pilnvarots veikt trešo personu obligāto civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu attiecībā uz mehāniskiem transportlīdzekļiem;
- 3) "biedrs" ir jebkurš apdrošinātājs, kas ir biroja biedrs;
- 4) "korespondents" ir jebkurš apdrošinātājs vai cita persona, ko iecēlis viens vai vairāki apdrošinātāji un apstiprinājis tās valsts birojs, kurā persona ir reģistrēta, lai tajā valstī veiktu atlīdzības pieprasījumu nokārtošanu un izmaksas attiecībā uz ceļu satiksmes negadījumos iesaistītiem transportlīdzekļiem, kuriem apdrošinātājs vai apdrošinātāji ir izsnieguši apdrošināšanas polisi;
- 5) "transportlīdzeklis" ir jebkurš mehāniskais transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai pa sauszemi un ko dzen uz priekšu mehāniskais spēks, bet kas nav sliežu transports, kā arī jebkāda piekabe, neatkarīgi no tā, vai tā ir piekabināta, bet tikai tādā gadījumā, ja uz mehānisko transportlīdzekli vai piekabi to lietošanas valstī attiecas obligātā apdrošināšana;
- 6) "ceļu satiksmes negadījums" ir zaudējumus vai traumas izraisošs gadījums, uz kuru var attiekties trešo personu obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšana attiecībā uz transportlīdzekļa lietošanu, atbilstoši tās valsts likumiem, kur tas notiek;
- 7) "cietusī puse" ir ikviena persona, kam ir tiesības pieprasīt kompensāciju par jebkādiem transportlīdzekļa izraisītiem zaudējumiem vai miesas bojājumiem;
- 8) "prasība" ir viena vai vairākas kompensācijas prasības, ko iesniedz cietusī puse pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma;
- 9) "apdrošināšanas polise" ir līgums par obligāto apdrošināšanu, ko izdevis biroja biedrs un kas sedz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;
- 10) "apdrošinātais" ir jebkura persona, kuras trešās personas civiltiesisko atbildību garantē apdrošināšanas polise;
- 11) "zaļā karte" ir starptautiskās sauszemes transporta apdrošināšanas apliecība, kas atbilst jebkuram Biroju padomes apstiprinātam risinājumam;
- 12) "biroju padome" ir organizācija, kurā jāpiedalās visiem birojiem un kura ir atbildīga par starptautisko sauszemes transporta civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas sistēmas (pazīstamas kā zaļo karšu sistēma) pārvaldīšanu un darbību.

3. pants

Atlīdzības pieprasījumu izmaksas

1. Kad biroju informē par ceļu satiksmes negadījumu, kas noticis biroja kompetences valsts teritorijā un kur ir iesaistīts transportlīdzeklis no citas valsts, tas sāk ceļu satiksmes negadījuma apstākļu noskaidrošanu, nesagaidot formālu prasību. Tiklīdz iespējams tas ziņo par ceļu satiksmes negadījumu apdrošinātājam, kas izdevis zaļo karti vai apdrošināšanas polisi vai piemērotos gadījumos attiecīgajam birojam. Tomēr bezdarbība netiek uzskatīta par šo noteikumu nepildīšanu.

Ja šīs izmeklēšanas laikā birojs noskaidro ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa apdrošinātāju un ja šī apdrošinātāja korespondents ir apstiprināts saskaņā ar 4. panta noteikumiem, tas nekavējoties nodod šo informāciju korespondentam tālākai rīcībai.

2. Saņemot prasību pēc ceļu satiksmes negadījuma iepriekš aprakstītajos apstākļos, ja apdrošinātāja korespondents ir apstiprināts, birojs tam nekavējoties nodod prasību tā, lai to var nokārtot un izmaksāt saskaņā ar 4. panta noteikumiem. Ja korespondents nav apstiprināts, birojs nekavējoties ziņo zaļās kartes vai apdrošināšanas polises izdevējam, vai piemērotos gadījumos attiecīgā birojam, ka tas ir saņēmis prasību un to kārtos vai vienosies par tās kārtošānu ar agentu, kura identitāti tas arī paziņo.

3. Birojs ir pilnvarots nokārtot jebkuru prasību ar izlīgumu vai piekrist jebkuram ārpusstiesas vai tiesas procesam, kas visticamāk nodrošinātu kompensācijas izmaksu.

4. Visas prasības kārtos birojs, saglabājot autonomiju saskaņā ar ceļu satiksmes negadījuma valstī piemērojamām tiesību un likumā paredzētām normām attiecībā uz civiltiesisko atbildību, kompensāciju cietušām pusēm un obligāto apdrošināšanu, tā apdrošinātāja interesēs, kas izdevis zaļo karti vai apdrošināšanas polisi, vai piemērotos gadījumos attiecīgā biroja interesēs.

Vienīgi birojs ir kompetents visos jautājumos par ceļu satiksmes negadījuma valstī piemērojamo likumu interpretāciju (pat ja tas attiecas uz citā valstī piemērojamām tiesību normām) un atbildības pieprasījumu izmaksām. Atbilstoši šim pēdējam noteikumam birojs pēc izteikta pieprasījuma un pirms gala lēmuma pieņemšanas informē apdrošinātāju vai attiecīgo biroju.

5. Ja paredzami nokārtošanas izdevumi pārsniedz ceļu satiksmes negadījuma valstī spēkā esošās likumdošanas obligātās transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas nosacījumus vai limitus, kurus ir paredzēts segt apdrošināšanas polisē, birojs konsultējas ar apdrošinātāju par to prasības daļu, kas pārsniedz minētos nosacījumus vai limitus. Apdrošinātāja piekrišana nav nepieciešama, ja piemērojamais likums uzliek birojam par pienākumu ņemt vērā līguma garantijas, kas pārsniedz šādus likumā par apdrošināšanu pret civiltiesisko atbildību limitus un nosacījumus attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu ceļu satiksmes negadījuma valstī.

6. Birojs nedrīkst pēc savas gribas vai bez apdrošinātāja, vai attiecīgā biroja piekrišanas uzticēt prasību citiem aģentiem, kuri atbilstīgi līgumsaistībām ir tajā finansiāli ieinteresēti. Ja birojs tā izdara, tad bez šādas piekrišanas ir tiesības iegūt tikai pusī no atmaksājuma citādi atgūstamās summas.

4. pants

Korespondenti

1. Pieņemot, ka birojam ir jebkādas vienošanās par pretējo, kas to saista ar citiem birojiem un/vai ar jebkādiem valsts tiesību un likumā paredzētām normām, katrs birojs izvirza nosacījumus, pie kuriem tas dod, atsaka vai atsauc apstiprinājumu korespondentiem, kas ir izveidoti tā kompetences valstī.

Taču šo apstiprinājumu piešķir automātiski, ja tas ir pieprasīts cita biroja biedra vārdā par jebkuru šā biedra iestādi pieprasījuma saņēmēja biroja valstī, ar nosacījumu, ka šī iestāde ir pilnvarota veikt transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu.

2. Eiropas ekonomikas zonas dalībvalstīs biroji aņņemas, saņemot šādu pieprasījumu, par korespondentiem savā valstī apstiprināt prasības administrēšanas pārstāvjus, kurus ir jau iecēluši dalībvalstu apdrošinātāji atbilstoši Direktīvai 2000/26/EK. Šāds apstiprinājums nevar tikt atsaukts tik ilgi, kamēr attiecīgais korespondents saglabā savu prasības administrēšanas pārstāvja statusu saskaņā ar minēto direktīvu, ja vien tas pilda savus pienākumus saskaņā ar šo pantu.

3. Tikai birojs ir pilnvarots pēc viena no savu biedru lūguma nosūtīt citam birojam pieprasījumu apstiprināt biroja valstī reģistrētu korespondentu. Šo pieprasījumu nosūta pa faksu vai e-pastu un klāt pievieno pierādījumu, ka ieteiktais korespondents piekrīt šādam apstiprinājumam.

Attiecīgais birojs dod vai atsaka apstiprinājumu trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas un paziņo savu lēmumu un tā piemērošanas dienu pieprasītājam birojam un attiecīgajam korespondentam. Ja atbilde netiek saņemta, apstiprinājums tiek uzskatīts par piešķirtu un stājas spēkā pēc iepriekšminētā trīs mēnešu termiņa.

4. Visas prasības kārtos korespondents saskaņā ar ceļu satiksmes negadījuma valstī piemērojamām tiesību un likumā paredzētām normām attiecībā uz civiltiesisko atbildību, kompensāciju cietušām pusēm un obligāto sauszemes transporta apdrošināšanu tā biroja vārdā, kas to ir apstiprinājis un apdrošinātāja vārdā, kas ir prasījis šādu apstiprinājumu.

Ja jebkāds nodomātais nokārtošanas izdevumi pārsniedz ceļu satiksmes negadījuma valstī attiecīgās likumdošanas obligātās transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas nosacījumus vai limitus, kurus apdrošināšanas polisē ir paredzēts segt, korespondentam ir jāpilda 3. panta 5. punkta noteikumi.

5. Birojs, kas ir apstiprinājis korespondentu, atzīst to par vienīgo kompetento atbildības pieprasījumu nokārtotāju un izmaksātāju biroja vārdā un apstiprinājumu prasījušā apdrošinātāja vārdā. Birojs informē cietušās puses par šo kompetenci un nosūta korespondentam visu informāciju, kas attiecas uz šīm prasībām. Taču tas jebkurā laikā un bez pienākuma pamatot savu lēmumu drīkst no korespondenta pārņemt atbildības pieprasījumu nokārtošanu un izmaksas.

6. Ja jebkādu iemeslu dēļ birojam, kas deva apstiprinājumu, ir jākompensē jebkuras cietušās puses izdevumi korespondenta vietā, šo summu tieši atlīdzina birojs, kuru izmantoja kā apstiprinājuma pieprasījuma sūtītāju, saskaņā ar 5. panta nosacījumiem.

7. Atbilstoši 4. panta 4. punkta noteikumiem korespondents var vienoties ar apdrošinātāju, kurš pieprasīja tā apstiprinājumu, par summas, kas samaksāta cietušajām pusēm, atmaksājuma noteikumiem un aprēķināšanas metodi maksai par atbildības pieprasījumu nokārtošanu, pie kam šādu vienošanos neuzspiež nevienam birojam.

Ja korespondents nespēj iegūt atmaksājumu par avansa maksājumu, ko tas veicis, saskaņā ar 4. panta 4. punkta noteikumiem, tā apdrošinātāja vārdā, kas prasīja apstiprinājumu, korespondentam atlīdzina birojs, kurš to apstiprināja. Šis birojs pēc tam saņem atlīdzību no biroja, kurā apdrošinātājs ir biedrs, saskaņā ar 5. panta noteikumiem.

8. Kad birojs ir informēts, ka viens no tā biedriem ir nolēmis atteikties no korespondenta, tas nekavējoties par to informē biroju, kurš ir devis apstiprinājumu. Iepriekšminētais birojs nosaka dienu, kurā apstiprinājums vairs nebūs spēkā.

Ja birojs, kas apstiprināja korespondentu, izlemj to atsaukt vai ir informēts, ka korespondents vēlas, lai viņa apstiprinājumu atsauc, tas nekavējoties par to informē biroju, kurš nosūtīja pieprasījumu par korespondenta apstiprināšanu. Tas informē biroju arī par datumu, kurā korespondents ir faktiski atsaukts vai datumu, kurā tā apstiprinājums vairs nav spēkā.

5. pants

Atmaksājuma prasības

1. Kad birojs vai tā šim mērķim ieceltais aģents ir nokārtojis visas ar vienu ceļu satiksmes negadījumu saistītās prasības, ilgākais viena gada laikā pēc pēdējā veiktā maksājuma cietušajai pusei, pa faksu vai e-pastu tas nosūta biroja biedram, kas izdeva zaļo karti vai apdrošināšanas polisi, vai piemērotos gadījumos attiecīgām birojam atmaksājuma prasību, precizējot:

1.1. summu, kas pēc izlīguma vai tiesas nolēmuma kompensācijas veidā samaksāta cietušajām pusēm;

1.2. summu, kas ir izmaksāta par ārējiem pakalpojumiem katra atbildības pieprasījumu nokārtošanai un izmaksai, un visus tos izdevumus tiesas vajadzībām, kurus līdzīgos apstākļos būtu izmaksājis apdrošinātājs ceļu satiksmes negadījuma valstī;

1.3. maksu par atbildības pieprasījumu nokārtošanu, lai segtu visus citus maksājumus, kas aprēķināti atbilstoši Biroju padomes apstiprinātiem noteikumiem.

Ja prasības par to pašu ceļu satiksmes negadījumu tiek aizstāvētas un nokārtotas, nesamaksājot kompensāciju, drīkst pieprasīt šādu summu atbilstoši 1. punkta 2. apakšpunktam un minimālo nodevu, ko noteikusi Biroju padome saskaņā ar 1. punkta 3. apakšpunktu.

2. Atmaksājuma prasība precizē, ka pienācīgā summa ir jāmaksā saņēmēja valstī un viņa valsts valūtā, saņemšanai jābūt bezmaksas, divu mēnešu laikā no prasības dienas un ka, šim termiņam beidzoties, kavējuma nauda, kas ir 12 % gadā no pienācīgās summas pieprasīšanas dienā līdz naudas pārveduma saņemšanai saņēmēja bankā, piemērojās automātiski.

Atmaksājuma prasībā var arī precizēt, ka summa, kas izteikta valsts valūtā ir izmaksājama eiro pēc tā brīža oficiālā valūtas maiņas kursa prasītāja biroja valstī prasības iesniegšanas dienā.

3. Atmaksājuma prasības nekādā gadījumā neiekļauj sodanaudas maksājumus, drošības naudu vai citus finansiālus sodus, kas uzlikti apdrošinātajam un ko nesedz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšana ceļu satiksmes negadījuma valstī.

4. Nekavējoties, tūlīt pēc atmaksājuma prasības nosūta visus apstiprinošos dokumentus, tostarp objektīvu pierādījumu par cietušajām pusēm samaksāto kompensāciju.

5. Visas summas atmaksājumu, kas iepriekšminēts 1. punkta 1. apakšpunktā un 1. punkta 2. apakšpunktā var prasīt saskaņā ar noteikumiem, kas norādīti šajā pantā neatkarīgi no tā, ka birojs var nebūt nokārtojis visas prasības, kas attiecas uz to pašu ceļu satiksmes negadījumu. Saskaņā ar šī panta 1. punkta 3. apakšpunktu maksu par atbildības pieprasījumu nokārtošanu var pieprasīt arī tad, ja pamatsumma, kura ir atmaksājuma priekšmets, pārsniedz summu, ko noteikusi Biroju padome.

6. Ja pēc atmaksājuma prasības apmierināšanas prasība tiek atjaunota vai sakarā ar šo pašu ceļu satiksmes negadījumu ir iesniegta papildu prasība, tad maksu par atbildības pieprasījumu nokārtošanas atlikumu, ja tāds ir, aprēķina saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem brīdī, kad tiek iesniegta atjaunotā vai papildu prasība.

7. Ja pēc ceļu satiksmes negadījuma nav iesniegta kompensācijas prasība, tad nedrīkst prasīt arī maksu par atbildības pieprasījumu nokārtošanu.

*6. pants***Garantijas pienākums**

1. Katrs birojs garantē savu biedru atmaksājumus jebkurā apjomā, ko saskaņā ar 5. panta noteikumiem pieprasa tās valsts birojs, kurā noticis ceļu satiksmes negadījums vai šādam mērķim biroja iecelts aģents.

Ja kāds biedrs nesamaksā pieprasīto summu divu mēnešu laikā, kā tas noteikts 5. pantā, birojs, kurā ir šis biedrs, atmaksā pats saskaņā ar nosacījumiem, kas aprakstīti šeit turpmāk, pēc tam, kad saņemta garantija no ceļu satiksmes negadījuma valsts biroja vai no šādam mērķim biroja iecelta aģenta.

Birojs, kas garantē, veic maksājumu viena mēneša laikā. Beidzoties šim termiņam, automātiski tiek aprēķināta kavējuma nauda 12 % gadā no pienācīgās summas garantijas saņemšanas dienā līdz dienai, kad saņēmēja banka saņem naudas pārvedumu.

Garantijas apliecinājumu nosūta pa faksu vai e-pastu 12 mēnešu laikā pēc 5. pantā noteiktās atmaksājuma prasības nosūtīšanas. Minētā termiņa beigās un, neskarot kavējuma naudu, par kuru tas var būt atbildīgs, biroja, kas garantē, atbildība ir ierobežota ar summu, kuru pieprasa tā biedrs, plus 12 mēnešu kavējuma naudu, ko aprēķina pēc likmes 12 % gadā.

Garantiju pieņem divus gadus pēc atmaksājuma prasības nosūtīšanas.

2. Katrs birojs garantē, ka tā biedri sagatavo korespondentus, kuru apstiprinājumu tie ir pieprasījuši, lai izmaksātu par prasībām saskaņā ar šīs iedaļas 4. panta 4. punkta pirmo daļu un nosūta šiem korespondentiem vai ceļu satiksmes negadījuma valsts birojam visus dokumentus par viņiem uzticētām prasībām.

II IEDAĻA

ĪPAŠAS NORMAS, KAS AR ZAĻO KARTI REGULĒ LĪGUMATTIECĪBAS STARP BIROJIEM (FAKULTATĪVI NOTEIKUMI)

Šīs iedaļas noteikumi attiecas uz tām līgumattiecībām starp birojiem, kuras regulē ar zaļo karti.

*7. pants***Zaļo karšu izdošana un piešķiršana**

1. Katrs birojs ir atbildīgs par zaļo karšu izgatavošanu vai arī to uztic saviem biedriem.

2. Katrs birojs pilnvaro savus biedrus izdot zaļās kartes saviem apdrošinātajiem tikai tiem transportlīdzekļiem, kas ir reģistrēti jebkurā to kompetences valstī.

3. Ikvienu biedru birojs var pilnvarot izdot zaļās kartes saviem apdrošinātajiem jebkurā valstī, kur nav šāda biroja ar nosacījumu, ka attiecīgais biedrs ir minētajā valstī reģistrēts. Šāda iespēja ir tikai tiem transportlīdzekļiem, kas ir reģistrēti attiecīgajā valstī.

4. Visas zaļās kartes ir derīgas vismaz 15 dienas pēc to izdošanas. Ja zaļā karte ir izdota uz īsāku termiņu, birojs, kas ir pilnvarojis zaļās kartes izdošanu, garantē apdrošināšanas segumu birojiem tajās valstīs, kurās karte ir derīga 15 dienas no derīguma termiņa sākuma.

5. Ja nolīgums, kas parakstīts starp diviem birojiem, tiek atcelts saskaņā ar 16. panta 3. punkta 5. apakšpunktu, visas zaļās kartes, kuras to vārdā izdotas lietošanai to teritorijās, ir spēkā neesošas līdz ar nolīguma atcelšanas brīdi.

6. Ja nolīgums tiek atcelts vai apturēts saskaņā ar 16. panta 3. punkta 6. apakšpunktu, Biroju padome nosaka atlikušo derīguma termiņu zaļajai kartei, kuru ir izdevuši attiecīgie biroji lietošanai to atbilstošajās teritorijās.

*8. pants***Zaļās kartes derīguma apstiprināšana**

Uz jebkuru pieprasījumu apstiprināt derīgumu identificētai zaļajai kartei, kas birojam nosūtīta pa faksu vai e-pastu no ceļu satiksmes negadījuma valsts biroja vai jebkura aģenta, kas iecelts šādam mērķim, dod noteiktu atbildi trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Ja atbilde netiek sniegta līdz šī termiņa beigām, zaļo karti uzskata par derīgu.

9. pants

Viltotas, nelikumīgi izdotas vai pārveidotas zaļās kartes

Ikviena zaļā karte, kas tiek izsniegta valstī, kurā tā ir derīga, nozīmē, ka tā ir izsniegta ar biroja pilnvaru un ka minētais birojs to garantē pat, ja tā ir viltota, nelikumīgi izdota vai pārveidota.

Tomēr biroja garantija neattiecas uz zaļajām kartēm transportlīdzekļiem, kuri nav likumīgi reģistrēti biroja valstī, izņemot 7. panta 3. punktā noteiktos lietas apstākļus.

III IEDAĻA

ĪPAŠAS NORMAS, KAS AR PIENĒMUMU PAR APDROŠINĀŠANAS SEGUMU REGULĒ LĪGUMATTIECĪBAS STARP BIROJIEM (FAKULTATĪVI NOTEIKUMI)

Šīs iedaļas noteikumi ar konkrētiem izņēmumiem attiecas uz biroju savstarpējām attiecībām, kuras regulē ar pieņēmumu par apdrošināšanas segumu.

10. pants

Biroju pienākumi

Biroji, uz kuriem attiecas šīs iedaļas noteikumi, savstarpēji garantē visu saskaņā ar šiem noteikumiem atmaksājamo summu, kas jāatmaksā pēc jebkura ceļu satiksmes negadījuma, kurā ir iesaistīts transportlīdzeklis, kas parasti atrodas biroja kompetences valsts teritorijā, neatkarīgi no tā, vai transportlīdzeklis ir vai nav apdrošināts.

11. pants

Parastās atrašanās vietas jēdziens

1. Valsts teritoriju, kurā transportlīdzeklis parasti atrodas, nosaka pēc jebkura no šādiem kritērijiem:
 - 1.1. tās valsts teritorija, kuras reģistrācijas numura zīme ir transportlīdzeklī;
 - 1.2. ja kāda tipa transportlīdzeklī nav nepieciešama reģistrēšana, bet transportlīdzeklī ir apdrošināšanas uzlīme vai reģistrācijas numura zīmei analoga atšķirības zīme, tad tās valsts teritorija, kurā ir izsniegta apdrošināšanas uzlīme vai zīme;
 - 1.3. ja kāda tipa transportlīdzeklī nav nepieciešama ne reģistrācijas numura zīme, ne apdrošināšanas uzlīme, ne atšķirības zīme, tad tās valsts teritorija, kurā pastāvīgi dzīvo transportlīdzekļa īpašnieks vai tiesīgais lietotājs.
2. Ja transportlīdzeklī ir nepieciešama reģistrācijas numura zīme, bet tam tādas nav, vai arī tā nav likumīgi izsniegta, vai jau izslēgta no reģistra, un tas ir nokļuvis ceļu satiksmes negadījumā, teritorija, kurā ir noticis ceļu satiksmes negadījums attiecībā uz jebkuru izrietošu prasību kārtošanu tiek uzskatīta par teritoriju, kurā transportlīdzeklis parasti atrodas.

12. pants

Izņēmumi

Šīs iedaļas noteikumi neattiecas uz:

1. transportlīdzekļiem, kas ir reģistrēti ārpus biroju darbības valstīm, kuras ir šīs iedaļas noteikumu priekšmets un kurām zaļo karti ir nodevis kāds no jebkura biroja biedriem. Ja ir noticis ceļu satiksmes negadījums, kurā ir iesaistīts transportlīdzeklis ar tam izdotu zaļo karti, iesaistītie biroji rīkojas saskaņā ar II iedaļas noteikumiem;
2. transportlīdzekļiem, kas pieder konkrētām personām, ja valsts, kurā tie ir reģistrēti, ir iecēlusi citā valstī iestādi vai organizāciju, kas ir atbildīga par kompensācijām cietušajām pusēm saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā valstī, kur noticis ceļu satiksmes negadījums;
3. konkrēta tipa transportlīdzekļiem vai konkrētiem transportlīdzekļiem ar īpašām reģistrācijas numura zīmēm, ja to lietošana starptautiskajā satiksmē ir īpaši noteikta apmeklējamās valsts likumdošanā, ja tiem ir derīga zaļā karte vai robežapdrošināšanas polise.

Transportlīdzekļu, kas minēti 2. un 3. punktā, sarakstu un iestāžu un organizāciju, kas ieceltas citās valstīs, sarakstu veido katra valsts un tās birojs to nosūta Biroju padomei.

13. pants

Teritorijas, kurā transportlīdzeklis parasti atrodas, apstiprinājums

Uz jebkuru pieprasījumu apstiprināt teritoriju, kurā transportlīdzeklis parasti atrodas, kas nosūtīta pa faksu vai e-pastu birojam no tās valsts biroja, kurā noticis ceļu satiksmes negadījums, vai jebkura aģenta, kas iecelts šādam mērķim, dod noteiktu atbildi trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Ja atbilde netiek sniegta līdz minētā termiņa beigām, attiecīgo teritoriju uzskata par transportlīdzekļa parasto atrašanās vietu.

14. pants

Garantijas ilgums

Biroji drīkst ierobežot garantijas ilgumu, ko saskaņā ar 10. pantu tie pagarina attiecībā uz:

1. transportlīdzekļiem ar pagaidu automobiļa numura zīmēm, kuru formāts ir iepriekš paziņots Biroju padomei. Tādos gadījumos garantijas ilgums ir 12 mēneši pēc derīguma termiņa izbeigšanās, kas norādīta uz numura zīmes;
2. jebkuru citu transportlīdzekli, kas atbilst savstarpēju nolīgumu ar citiem birojiem noteikumiem un kas paziņoti Biroju padomei.

15. pants

Vienpusēja garantijas piemērošana, kas pamatota ar pieņēmumu par apdrošināšanas segumu

Biroji drīkst vienoties par vienpusēju šīs iedaļas piemērošanu divpusējo attiecību kontekstā, izņemot pretrunīgu tiesību normu gadījumus.

IV IEDAĻA

NORMAS, KAS REGULĒ NOLĪGUMUS STARP NACIONĀLAJIEM APDROŠINĀŠANAS BIROJIEM (OBLIGĀTIE NOTEIKUMI)

16. pants

Divpusēji nolīgumi – nosacījumi

1. Biroji drīkst slēgt divpusējus nolīgumus, ar ko tie savstarpējo attiecību kontekstā uzņemas ievērot šī Iekšējā reglamenta obligātos noteikumus, kā arī šie noteiktos fakultatīvos noteikumus.
2. Šādus nolīgumus līgumslēdzēji biroji paraksta trijos eksemplāros, katrs no tiem patur vienu kopiju. Trešo kopiju nosūta Biroju padomei, kas, konsultējoties ar iesaistītām pusēm, tās informē par to nolīguma spēkā stāšanos.
3. Šādi nolīgumi iekļauj noteikumus, kas paredz:
 - 3.1. līgumslēdzēju biroju identifikāciju, minot savu Biroju padomes biedru statusu un teritorijas, kurās tie ir kompetenti;
 - 3.2. biroju apņemšanos ievērot šī Iekšējā reglamenta obligātos noteikumus;
 - 3.3. biroju apņemšanos ievērot tos fakultatīvos noteikumus, kurus tie ir kopīgi izvēlējušies un par kuriem ir panākta vienošanās;
 - 3.4. piešķirt biroju piešķirtās savstarpējās tiesības savā un savu biedru vārdā citiem parakstītajiem birojiem, lai izlīguma ceļā izmaksātu par jebkuru prasību un piekristu jebkuram tiesas vai ārpustiesas procesam, kas visticamāk novestu pie kompensācijas par ceļu satiksmes negadījumu izmaksas saskaņā ar šo Iekšējo reglamentu;
 - 3.5. nolīguma neierobežotais ilgums ir pakļauts abu pušu tiesībām to lauzt, par to paziņojot 12 mēnešus iepriekš, vienlaicīgi par to informējot otru līgumslēdzēju pusi un Biroju padomi;
 - 3.6. automātisku nolīguma atcelšanu vai apturēšanu, ja viens no līgumslēdzējiem birojiem pārtrauc būt biedrs Biroju padomē vai tā daļa ir apturēta.
4. Šāda nolīguma paraugs ir dots III pielikuma papildinājumā.

17. pants

Izņēmums

1. Atkāpjoties no 16. panta Eiropas ekonomikas zonas dalībvalstu biroji, saskaņā ar 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK 2. pantu, apliecina savstarpēju piekrišanu šim Iekšējam reglamentam, noslēdzot daudzpusēju nolīgumu, kura sākuma datumu nosaka Eiropas Savienības Komisija sadarbībā ar Biroju padomi.
2. Biroji Eiropas ekonomikas zonas trešās valstīs drīkst uzņemt šā daudzpusējā nolīguma noteikumus, respektējot Biroju padomes konstitūcijā atzītās kompetentās komitejas nosacījumus.

V IEDAĻA

IEKŠĒJĀ REGLAMENTA GROZĪŠANAS PROCEDŪRA (OBLIGĀTIE NOTEIKUMI)

18. pants

Procedūra

1. Ikviens šī reglamenta labojums ir Biroju Padomes Ģenerālās asamblejas ekskluzīva kompetence.
2. Atkāpjoties no iepriekšminētā:
 - a) ikviens III iedaļā paredzēto noteikumu labojums ir komitejas ekskluzīva kompetence, kā tas ir apstiprināts Biroju padomes konstitūcijā. Minētie noteikumi ir saistoši birojiem, kuri, kaut arī nav šīs komitejas locekļi, ir balsojuši par III iedaļas piemērošanu līgumattiecībās ar citiem birojiem; un
 - b) ikviens 4. panta 2. punkta labojums ir Eiropas ekonomikas zonas biroju ekskluzīva kompetence.

VI IEDAĻA

ŠĶĪRĒJTIESA (OBLIGĀTIE NOTEIKUMI)

19. pants

Šķirējklausula

Jebkuras domstarpības, kas rodas attiecībā uz šo Iekšējo reglamentu vai ir saistītas ar to, risina šķirējtiesa saskaņā ar spēkā esošiem ANO Starptautiskās tirdzniecības tiesību komisijas šķirējtiesas noteikumiem.

Biroju padome lemj par šķirējtiesnešu honorāru un izmaksām, par kurām var pieprasīt atlīdzību.

Par šķirējtiesnešu iecelšanu atbild Biroju padomes priekšsēdētājs vai, ja viņš nav pieejams, iecelšanas komitejas priekšsēdētājs.

Šķirējtiesā ir trīs šķirējtiesneši.

Šķirējtiesas tiesas procesus vada angļu un franču valodā.

VII IEDAĻA

STĀŠANĀS SPĒKĀ (OBLIGĀTIE NOTEIKUMI)

20. pants

Stāšanās spēkā

Šis reglaments stājas spēkā 2003. gada 1. jūlijā. No šīs dienas tas aizstāj visus vienotos nolīgumus un Daudzpusējo garantijas nolīgumu, ko biroji ir parakstījuši.

PIELIKUMI

I pielikums: Rekomendācija Nr. 5

II pielikums: 1972. gada 24. aprīļa Direktīva 72/166/EEK

III pielikums: Paraugnolīgums starp birojiem.

Birojs

Biroju padomes biedrs

un

Birojs

Biroju padomes biedrs

Ar šo apņemas ievērot Iekšējā reglamenta obligātos noteikumus, ko Biroju padomes Ģenerālā asambleja pieņēma 2002. gada 30. maijā, kā arī ievērot fakultatīvos noteikumus iedaļā. Šī apņemšanās attiecas arī uz visiem turpmākiem Iekšējā reglamenta grozījumiem.

Ar šo piešķir savstarpējās tiesības, lai saskaņā ar Iekšējo reglamentu piekristu jebkuram tiesas vai ārpus tiesas procesam, kas visticamāk novestu pie ceļu satiksmes negadījuma radīto zaudējumu atlīdzināšanas vai panākta izlīguma attiecībā uz ikvienu prasību, kas celta saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu.

Šis nolīgums ir noslēgts uz neierobežotu termiņu. Tomēr ikviens no abiem parakstītājiem drīkst to lauzt, par to paziņojot 12 mēnešus iepriekš. Uzteikumu nosūta vienlaicīgi otrai līgumslēdzējai pusei un Biroju padomes ģenerālsekretāram.

Līgumslēdzējas puses ir papildus vienojušās, par automātisku nolīguma laušanu vai apturēšanu, ja viens no līgumslēdzējiem birojiem pārtrauc būt Biroju padomes biedrs vai tā daļa ir apturēta.

Šā nolīguma spēkā stāšanās Biroju padomes ģenerālsekretārs paziņos parakstītājiem pēc tam, kad no viņiem būs saņēmis abu pušu parakstītu eksemplāru.

2. PAPILDINĀJUMS

IZŅĒMUMU UZSKAITĪJUMS

AUSTRIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

BEĻĢIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

ŠVEICE (un LIHTENŠTEINA)

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

KIPRA

1. Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.
2. Transportlīdzekļi, kas pieder bruņotajiem spēkiem, kā arī citam militārajam un civilajam personālam, uz kuru attiecas starptautiskie nolīgumi.

ČEHIJAS REPUBLIKA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

VĀCIJA

1. Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.
2. Militārie transportlīdzekļi atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem.

DĀNIJA (un FARĒRU SALAS)

1. Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.
2. Militārie transportlīdzekļi atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem.

FRANCIJA (un MONAKO)

Militārie transportlīdzekļi atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem.

SOMIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE (un NORMANDIJAS SALAS, GIBRALTĀRS un MENAS SALA)

NATO transportlīdzekļi, uz kuriem attiecas 1951. gada 19. jūnija Londonas Konvencija un 1952. gada 28. augusta Parīzes Protokols.

GRIEKIJA

1. Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas. (Attiecas uz ceļu satiksmes negadījumiem, kas notikuši 1993. gada 1. oktobrī vai vēlāk).
2. Transportlīdzekļi, kas pieder starpvaldību organizācijām (zaļās automobiļu numura zīmes ar burtiem "CD" un "ΔΣ", kam seko reģistrācijas numurs).

3. Transportlīdzekļi, kas pieder bruņotiem spēkiem, kā arī NATO militārajam un civilajam personālam (dzeltenās automobiļu numura zīmes ar burtiem "CD" un "ΞΣ", kam seko reģistrācijas numurs).
4. Transportlīdzekļi, kas pieder Grieķijas bruņotajiem spēkiem (numura zīmes ar burtiem "ΕΣ").
5. Transportlīdzekļi, kas pieder sabiedrotajiem spēkiem Grieķijā (numura zīmes ar burtiem "ΑFG").
6. Transportlīdzekļi ar testa numura zīmēm (baltās automobiļu numura zīmes ar burtiem "ΔOK", kam seko četru ciparu reģistrācijas numurs.)

UNGĀRIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

ITĀLIJA (un SANMARĪNO REPUBLIKA un VATIKĀNS)

1. Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.
2. Transportlīdzekļi, kas pieder bruņotajiem spēkiem, kā arī citam militārajam un civilajam personālam, ko reglamentē starptautiski nolīgumi (piemēram, plāksne "AFI" un starptautiskas organizācijas, piemēram, NATO).
3. Transportlīdzekļi bez reģistrācijas numura zīmēm (īpaši mopēdi).
4. Lauksaimniecības mašīnas (piemēram, lauksaimniecības traktori, to piekabes un citi transportlīdzekļi, kas īpaši projektēti lauksaimniecības darbiem).

ĪRIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

ISLANDE

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

LUKSEMBURGA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

NORVĒGIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

NĪDERLANDE

1. Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas. (Attiecas uz ceļu satiksmes negadījumiem, kas notikuši 1993. gada 1. oktobrī vai vēlāk).
2. Privātie transportlīdzekļi, kas pieder Vācijā izvietotam Nīderlandes militārajam personālam un viņu ģimenēm.
3. Transportlīdzekļi, kas pieder Nīderlandē izvietotam Vācijas militārajam personālam.
4. Transportlīdzekļi, kas pieder personām no sabiedroto bruņoto spēku štāba Centrāleiropā.
5. NATO bruņoto spēku dienesta transportlīdzekļi.

PORTUGĀLE

1. Lauksaimniecības mašīnas un motorizētas mehāniskas iekārtas, kuru numuru plāksnes nav vajadzīgas saskaņā ar Portugāles tiesību aktiem.
2. Transportlīdzekļi, kas pieder ārvalstīm un starptautiskām organizācijām, kurās Portugāle ir dalībvalsts. (baltās automobiļu numura zīmes ar sarkaniem cipariem, kam priekšā ir burti "CD" vai "FM").
3. Portugāles valdības transportlīdzekļi (melnās automobiļu numura zīmes ar baltiem cipariem, kam priekšā ir burti "AM", "AP", "EP", "ME", "MG" vai "MX", atbilstīgi attiecīgām valdības struktūrām).

ZVIEDRIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

SLOVĀKIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

SLOVĒNIJA

Transportlīdzekļi ar pagaidu numura zīmēm, kas nokļuvuši ceļu satiksmes negadījumā vēlāk kā 12 mēnešus pēc pagaidu numura zīmē norādītās termiņa izbeigšanās dienas.

3. PAPILDINĀJUMS

ATLIKŠANAS KLAUZULAS

FRANCIJA

Iekšējā reglamenta 11. panta 2. punkta noteikums neattiecas uz *Bureau Central Français* līdz brīdim, kamēr Francijas likumos paredzētās normas netiek atbilstīgi grozītas vai netiek parakstīts nolīgums, kas nodrošinātu tā piemērošanu.

ITĀLIJA

Iekšējā reglamenta 11. panta 2. punkta noteikums neattiecas uz *Ufficio Centrale Italiano (UCI)* līdz brīdim, kamēr šajā valstī piemērojamās likumā paredzētās normas netiek atbilstīgi grozītas saskaņā ar attiecīgajām Eiropas Kopienas tiesībām.

PORTUGĀLE

Iekšējā reglamenta 11. panta 2. punkta noteikums neattiecas uz *Gabinete Português de Carta Verde* līdz brīdim, kamēr šajā valstī piemērojamās likumā paredzētās normas netiek atbilstīgi grozītas saskaņā ar attiecīgajām Eiropas Kopienas tiesībām.

ŠVEICE

Iekšējā reglamenta 11. panta 2. punkta noteikums neattiecas uz *Swiss National Bureau of Insurance* līdz brīdim, kamēr šajā valstī piemērojamās likumā paredzētās normas netiek atbilstīgi grozītas saskaņā ar attiecīgajām Eiropas Kopienas tiesībām.
